

Ingerlise Koefoed (SF):

Dengang båndoptageren blev opfundet, var den et stort og meget besværligt og meget dyrt monstrum, som ikke var til at finde ud af at betjene for ret mange mennesker. Det har ændret sig siden. Vi har fået nogle glimrende små, let-håndterlige båndoptagere, som selv jeg kan bruge. Vi har fået mere og mere perfekte båndoptagere, vi har fået mere og mere perfekte bånd, og det vil sige, at overspilningerne, den lovlige private overspilning af bånd, både af musikbånd og af videobånd, stiger mere og mere.

Det er selvfølgelig dejligt for dem, der kan lide at have musik derhjemme på musikreolen, og det er selvfølgelig dejligt for dem, der gerne vil have video derhjemme på billedreolen, men det er altså knap så dejligt for de komponister, musikere, fotografer og andre, som kan se deres indtægter svinde af den grund.

Det har også den bivirkning, at hvis man ikke kan sælge en gramfonplade, et musikbånd, vel også et videobånd i tilstrækkelig stort oplag, så bliver det enten meget dyrt, eller også kan det simpelt hen ikke udkomme. Det betyder, at den mere seriøse musik og især den nye musik får meget vanskelige vilkår.

Det betyder også, at variationen inden for rockmusikken bliver mindre, end den måske kunne være. Det er kun de store solister og de store grupper, der kan komme ud, de andre må klare sig kummerligt ved at rejse rundt i landet – de af dem, der overhovedet har mulighed for det. Og det tror jeg i virkeligheden indskrænker den del af musikken, som de unge mennesker hører meget, til at blive væsentlig mindre udviklet, mindre følgende med tiden, end den ellers kunne være.

Jeg mener, at kvaliteten på denne måde både inden for den nye klassiske musik, jazzmusikken og rockmusikken kan være i fare.

Jeg synes, at dette forslag – som jo har været ønsket længe, vi har i Kulturudvalget den ene gang efter den anden fået ønsker om det – var lige til at gennemføre. Det er billigt, det koster ikke staten en øre, og det må da være en fryd for ministeren, at der tilmed kommer penge til at støtte både komponister, fotografer og alle mulige andre, der arbejder med disse væsentlige ting, og til at støtte særlige tiltag.

Ministerens kan altså blive fri for at støtte, blive fri for vores sædvanlige opfordring om at ta-

ge penge op af pengepungen og fryde sig over, at kulturlivet alligevel – eller måske netop nu – kan udvikles ekstra.

Det er ikke svært at administrere, og det er meget let at læse. Jeg synes, det er et glimrende forslag. Jeg synes, at man skulle tage imod det med kyshånd. Når nu det her ophavsretsudvalg, som minsandten ikke har haft det nemt i de 15 år, er blevet færdig, så synes jeg, at det, hvis vi ikke kommer igennem med forslaget nu, skulle foreslå ministeren at fremsætte det her forslag, sådan som det er.

Helge Sander (V):

Afgifter er ikke noget, der lyder godt i Venstres øren, men vi kan ikke afvise, at den private kopiering er en langsom tyndslidning af kulturlivet. Derfor skal der ikke bare lyde en kold og kynisk afvisning. Men jeg vil gerne bl.a. lægge mig op ad det, som blev omtalt af kulturministeren og af fru Eva Møller, nemlig den situation, vi står i nu, hvor vi afventer ophavsretsudvalgets endelige betænkning.

Når jeg ikke synes, det er helt ligegyldigt, så er det, fordi netop det her hjørne af ophavsretsområdet viser, at vi har et vist behov for at få afklaret en række områder måske i sammenhæng og derved vil kunne få løst problemerne. Jeg må erkende, at vi ikke er så begejstrede for at løse det her problem med en vederlagsordning for uindspillede bånd.

Men hvis vi skal have en løsning, så kan man sige: Hvilken og hvordan? Her vil jeg gerne drage hele spørgsmålet ind i en EF-sammenhæng. Det har været nævnt, men for mig står det ikke ganske klart, hvordan det forholder sig dels i direktivsammenhæng, dels i sammenhæng med de ting, der allerede er indført i forskellige lande. Bl.a. har jeg forstået, at der på det seneste i Vesttyskland er sket en ændring, siden vi talte om det sidst.

Men det er jo en del af hele afgiftsproblematikken, som vi skal løse i de nærmest forestående år. Derfor synes jeg, at det ville være meget naturligt, at vi tog det i en helhed.

Nu nævnte jeg EF, men det var måske ikke irrelevant at sige mere end det, for det fremgår klart af bemærkningerne til dette lovforslag, at de nordiske lande har løst det på forskellig vis, Finland i en version, som vi møder her i dag, og de andre lande på en lidt anden måde. Derfor ville jeg meget gerne, at vi, når vi skal kigge på